

Sứ điệp Bốn

Linh ban-sự-sống, tổng hợp

và

Sự sống thần thượng trong Christ

Đọc Kinh văn: 1 Cô. 15:45b; 2 Cô. 3:17; Ga. 3:14; Phil 1:19; 1 Gi. 5:11-12

I. “A-đam sau hết đã trở nên Linh ban-sự-sống”—1 Cô. 15:45b:

- A. Qua sự phục sinh và trong sự phục sinh của Ngài, Christ là A-đam sau hết đã trở nên Linh ban-sự-sống để truyền dẫn sự sống và bước vào trong tín đồ của Ngài để tuôn chảy ra như sông nước sự sống—Gi. 7:37-39; Khải. 21:6; 22:17.
- B. Linh ban-sự-sống này là Linh được tổng kết, là tuyệt đích của Đức Chúa Trời Tam Nhất đã trải qua tiến trình và được tổng kết—2 Cô. 3:17-18; Ga. 3:14; Phil 1:19:
1. Linh tổng kết này là chính Đức Chúa Trời Tam Nhất đã trải qua tiến trình nhục hoá, đời sống làm người, đóng đinh, và phục sinh—Gi. 7:39:
 - a. Tiến trình mà trong đó Đức Chúa Trời Tam Nhất đã trải qua để trở nên Linh là vấn đề thuộc về gia tể, chứ không thuộc về thể yếu—1:14; Hê. 9:14; 1 Cô. 15:45b.
 - b. *Đã trải qua tiến trình* hàm ý đến các bước mà qua đó Đức Chúa Trời Tam Nhất đã trải qua trong gia tể thần thượng; *được tổng kết* ngụ ý rằng tiến trình này đã được hoàn tất; và *Linh tổng kết* hàm ý đến Linh của Đức Chúa Trời đã được trải qua tiến trình và trở nên Linh tuyệt đích, được tổng kết—Gi. 7:39.
 2. Trước khi Chúa Jesus chịu đóng đinh và được phục sinh, Linh tuyệt đích này “vẫn chưa”—c. 39:
 - a. Linh của Đức Chúa Trời là điều đã có từ ban đầu (Sáng. 1:2), nhưng Linh là “Linh của Christ” (La. 8:9), “Linh của Jesus Christ” (Phil. 1:19), thì “vẫn chưa” vào thời điểm của Giăng 7:39, vì Chúa Jesus chưa được vinh hóa.
 - b. Chúa Jesus được vinh hóa khi Ngài được phục sinh, và qua sự tôn vinh này mà Linh của Đức Chúa Trời đã trở nên Linh của Jesus Christ nhục hoá, chịu đóng đinh, và phục sinh—Lu. 24:26; Phil 1:19.
 - c. A-đam sau hết, tức Đấng Christ trong xác thịt, đã trở nên Linh ban-sự-sống trong sự phục sinh; kể từ đó, Linh của Jesus Christ chứa đựng cả các yếu tố thần tính và nhân tính, bao gồm thực tại của sự nhục hoá, đóng đinh, và phục sinh của Christ—1 Cô. 15:45b; Công. 16:7; La. 8:9.
 3. Linh tổng kết này được hà hơi vào trong các môn đồ như là hơi thở thánh bởi Con trong sự phục sinh—Gi. 20:22:
 - a. Phúc Âm Giăng bày tỏ rằng Christ đã trở nên xác thịt để trở thành Chiên Con của Đức Chúa Trời và trong sự phục sinh, Ngài đã trở nên Linh ban-sự-sống; do đó, trong sự phục sinh, Ngài đã thổi chính Ngài là Linh tổng kết vào trong các môn đồ—1:29; 20:22.
 - b. Chính là Linh mà Ngài đã được hà hơi vào trong các môn đồ, hầu Ngài có thể sống trong các môn đồ và họ có thể sống bởi Ngài và với Ngài, để Ngài có thể cứ ở trong họ và họ cứ ở trong Ngài—c. 22; 14:19-20; 15:4-5.
 - c. Đấng Christ tức Đấng đã thổi chính Ngài vào trong các môn đồ, là Linh ban-sự-sống—1 Cô. 15:45b.

- C. Linh ban-sự-sống này là Linh tổng hợp, được hình bóng bởi dầu xức với các thành phần của dầu—Xuất. 30:23-25; 1 Gi. 2:20, 27:
 1. Dầu ô-liu tượng trưng cho Linh của Đức Chúa Trời với thần tính.
 2. Một dược tượng trưng cho sự chết quý báu của Christ.
 3. Nhục quế tượng trưng cho sự ngọt ngào và hiệu năng của sự chết của Christ.
 4. Xương bồ tượng trưng cho sự phục sinh quý báu của Christ.
 5. Quế bì tượng trưng cho quyền năng đẩy lùi của sự phục sinh của Christ.
- D. Linh ban-sự-sống này là Chúa Linh, Christ thể Linh, cho sự biến đổi theo cách trao đổi chất của tín đồ và cho sự lớn lên và sự xây dựng của Thân thể Đấng Christ—2 Cô. 3:17-18; 1 Cô. 3:6, 9b, 12a; Êph. 4:16b.
- E. Nếu không có Christ là Linh ban-sự-sống, chúng ta không thể kinh nghiệm bất cứ điều gì của Đức Chúa Trời trong gia tế của Ngài—1 Gi. 5:6; Gi. 16:13; 1 Cô. 15:45b; 2:10; 6:17.

II. “Đức Chúa Trời đã ban sự sống đời đời cho chúng ta và sự sống ấy ở trong Con Ngài. Ai có Con thì có sự sống; ai không có Con Đức Chúa Trời thì không có sự sống”—1 Gi. 5:11b-12:

- A. Sự sống của Đức Chúa Trời Tam Nhất—sự sống đời đời—được hiện thân trong Christ; sự sống này là trong Christ—Êph. 4:18; Gi. 1:4.
- B. Vì sự sống đời đời này là trong Con (c. 4) và Con là sự sống (11:25; 14:6; Côl 3:4), Con và sự sống là một, không thể tách rời; do đó, ai có Con thì có sự sống, ai không có Con thì không có sự sống.
- C. Sự sống đời đời không chỉ là sự sống bất diệt mà còn là đời đời cả về thời gian lẫn về bản chất—Gi. 3:16, 36; 1 Gi. 1:2.
- D. Sự sống đời đời là sự sống phi thọ tạo của Đức Chúa Trời, là sự sống không thể bị phá huỷ và không thể hư hoại—Êph. 4:18; Hê. 7:16; 2 Ti. 1:10.
- E. Christ là Tác Giả của sự sống này, và Linh của Đức Chúa Trời là Linh của sự sống này—Công. 3:15; La. 8:2.
- F. Sự sống đời đời là sự sống mà bởi đó tín đồ được tái sinh và trở thành sự sống của tín đồ, làm cho họ trở thành con cái của Đức Chúa Trời và trở thành Chi thể của Christ—Côl 3:4a; Gi. 1:12-13; Êph. 5:30:
 1. Đức Chúa Trời ban sự ăn năn cho những người được chọn của Ngài cho đến sự sống đời đời, và Ngài cũng đã chỉ định, sắp đặt để họ tiếp nhận sự sống đời đời—Công. 11:18; 13:48.
 2. Đấng Christ cứu các tín đồ Ngài cách chủ quan trong sự sống đời đời—La. 5:10b.
 3. Các tín đồ bước đi trong sự mới mẻ của sự sống đời đời—6:4.
 4. Ân điển cai trị qua sự công chính cho đến sự sống đời đời—5:21.
 5. Những tín đồ đắc thắng cai trị bởi sự dư dật của ân điển và ân tứ của sự công chính trong sự sống đời đời—c. 17.